

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 62.

Trettende Session.

19de Møde.

Tirsdagen den 20de October Kl. 2.

(Fortsat.)

Barfod (forts.): Jeg sigter her navnlig til, at jeg har optaget Helsingfors i min Definition af „Nordens Universiteter“, og det finder baade den ærede Rigsdagsmand fra Bornholm (Rosob) og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (E. B. Rimestad) er urettelig skeet; men det er jo en Ting, der kan blive Gjenstand for nærmere Drøftelse, og det kan gjerne være, at de to ærede Rigsdagsmænd da faae Thinget med sig imod mig, hvilket ogsaa vil være rimeligt, da To formaae mere end Een; men indtil videre maa jeg dog tillade mig at fremhæve, at jeg har taget Helsingfors Universitet med, fordi den nordiske Tunge endnu lyder der; her holdes endnu Forelæsninger paa Svensk der, og det er for en stor Deel Svenske, der søge til Universitetet i Helsingfors, og at Svenske i Finland ikke her skulde have den samme Afgang som alle andre Svenske, forekommer mig at være mindre rimeligt. Det er ganske vist, at giver man Studenter fra Helsingfors Universitet denne Afgang, saa giver man ikke alene Svenske, men ogsaa Finner denne Ret; men for det Første skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg tvivler meget om, at Finnerne ville benytte den, blandt Andet fordi Sproget er dem uvant og fordi de ikke drages af samme Følelighed som de Svenske, og dernæst, at ifald man ved at give Alle ved Helsingfors Universitet denne Ret, giver Finnerne urettelig denne Afgang, saa gjør man ikke An-

det, end hvad den ærede Rigsdagsmand for Bornholm paaviste, paa en vis Maade allerede var givet alle mulige Studenter fra alle Verdens Hjørner ved den cosmopolitiske Forordning af 22de Marts 1805. Naar den ærede Rigsdagsmand for Bornholm vendte denne Forordning imod mig, maa han have overhørt, at jeg strax indrømmede, at forsaavidt behøvede man ikke at komme med det Forslag, jeg har gjort i mit Lovudkast, at alle nordiske Studenter efter et Aars Studium kunde faae Borgerbrev; og han maa ligeledes have overhørt, at jeg tilspode, at der var Forskjel paa det af mig omtalte Borgerbrev og det, som Forordningen af 22de Marts 1805 giver, idet hiint skulde give Afgang til Stipendier, hvad der, saavidt jeg veed, ikke er Tilfældet med det, som omtales i den ommeldte Forordning. — Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (E. B. Rimestad) klager eller anker over, at dette Lovforslag er indkommet, uden at man har hørt Universitetet, og uden at man har hørt Sverrig og Norge. Hvad Sverrig og Norge angaaer, veed jeg virkelig ikke, hvorfor man skulde høre dem; det forekommer mig, at det slet ikke vedkommer Sverrig og Norge; thi vi give, dersom dette Lovforslag skulde blive vedtaget, alle Svenske og Normænd Tilladelse til at studere her; men vi forlange ikke, at Sverrig og Norge skulle give samme Tilladelse, og vi have dog, skulde jeg mene, Lov til at give en saadan Tilladelse, uden først at spørge os for i Sverrig og Norge. Ganske vist vil jeg være enig med den ærede Rigsdagsmand i, at det var ønskeligt, om man havde spurgt Sverrig og Norge, og at det var skeet paa den